

priznanje oto horvat

pretpostavljam da sam kukavica.
devojke su pažljive
i o tome mi govore eufemizmom
razmažen si kažu i primaju me
veselo gase svetlo
ne pitajući me ništa.

prilika je bila savršena.
prvi put da sam imao
totalnu situaciju u glavi:
niko me ne gleda ni krajičkom oka.
nikome nisam heroj.
uzmem knjigu pesama sa police
prelistam je nezainteresovano
i vratim je na mesto
kao da je vratim
jer to je ono što se ne vidi
u čemu nema njenog slova istine.

džep jakne je u potpunom
dosluhu sa mom
dovoljno širok dovoljno dubok.
i moj osmeh dovoljno nevin
glas pri pozdravu miran
hod siguran dok iz knjižare
skliznem na ulicu.

adam zagajevski će biti moj
prvi čovek
prvi greh u gutenbergovom raju.

o mislio sam
o sebi
kako ću moćno hodati praznim ulicama
do svoje kuće ne stazi rde i zla

ali visok kao kum
ali svetao kao um.

kako ću najzad postati
najzad jedini
najzad pravi
najzad savršen
najzad njen
najzad najbolji
najzad jedan protiv svih

muškarac.

i mislio sam na veče
prazne savesti već.
autor bi mi oprostio svakako
njemu je važno da bude čitan.
honorar je dobio
(koliki? mizeran?)
ako, ako
to mu je sasvim dovoljno.)
da li i potrošio?
a nove pesme su u peru.

muza ti sedi na ramenu
kao papagaj ponavlja
tvoje reči.

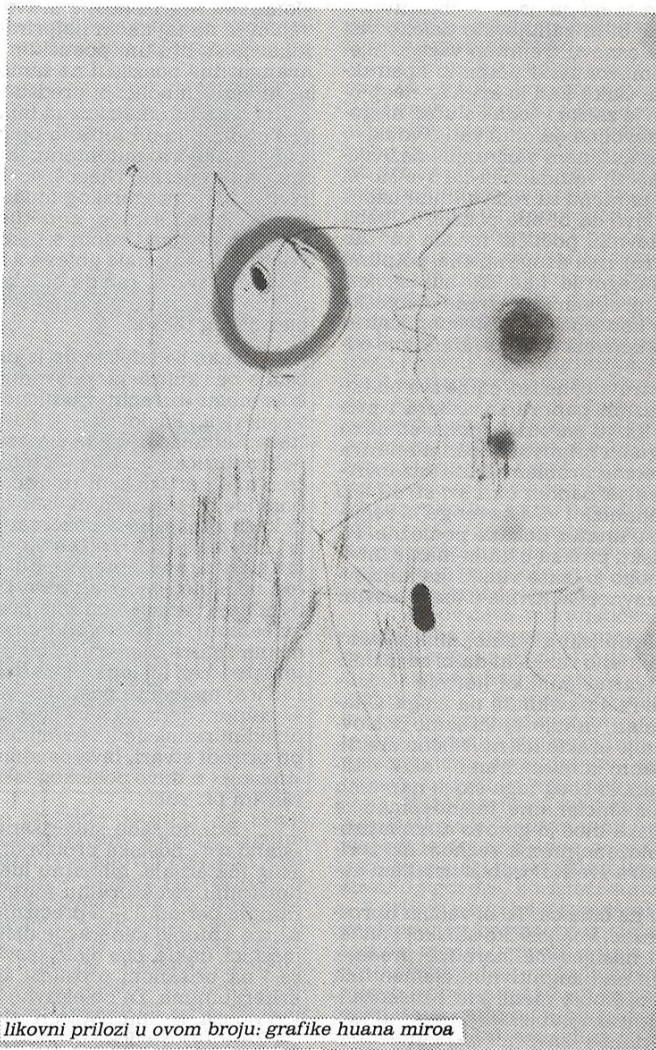
sem toga ima toliko drugih
koji krađu mnogo više
na primer život žilete
žene itd.

pomalo je suludo zar ne
razmišljati o odlasku
na robiju vešala
zbog tako malog
zaobilaznja kase

života.

čudno
na trenutak sam pomislio
da su knjige zapravo izmišljene
da bi se veličao
strah ili nasilje.
mogao bih da razradujem
tu teoriju dalje.
i tako:
knjige su lepak.
knjige su mrtve šume
prepune mrtvih mrava
ptica trava i srna.
knjige su lepak.
cirkus. tanak led.
probušeni kondom.
žene. ili su žene knjige.
više ne znam.

uglavnom
razmažen si kažu i veselo
primaju me gase
svetlo razmeštaju
krevet puštaju muziku
ne pitajući me ništa.
sigurne u ono u šta sam ja
nesiguran i obrnuto
tako da stalno balansiram
nad provalijom
ali ne padamo
držimo se jedno za drugo.

likovni prilozi u ovom broju: grafike huana miroa

moja karma
kao što sam ranije napisao
negde
određena je— rođenjem
ovog tela koje trpim
još od sedamnaestog feb. 196sedme.
a moja pesma
knjigom adama zagajevskog.

i mislio sam još na veče
na mrak oko mene
kada skuvam duplu kafu
bez prijatelja devojke
nakon poslednje i tajne večere
sednem u svoju sobu
sa čijeg prozora
mogu videti — gledati zvezde
pri vedroj noći kao što je
ova:

pijuckaću goroku kafu
slušati rojenje i žurku
astralnih tela visoko visoko
oko nekog bledog fenjera
i putovaču putovaču putovaču
i sam u lavov:
ne nosim mnogo stvari sa sobom.
četkicu za zube
čarape donji veš.
u kupeo
u čitavom vozu u stvari
jedini sam putnik.

jezdi voz
praćen rikom lavova šina šljunka
i trske u pokrajnim barama
zagledanim u paperje
zlatnog doba.

vazduhom leti ovidije cveče kiš
noćni leptiri na sve strane

mirisi trulog lišća breza.

i jezdi voz vođen rukom padalicom
vođen rukom dizalicom
vođen željom da bude
u pesmi opisan.

nema u meni straha kao ni umora
znam ko je mašinovoda
ko je glavni:
moj mrtvi deda
sa kačketom nabijenim na oči
kao brod u imenu broskog

obilazimo sazvežđa i grobove.
mrtve i besmrtne.
svuda nas nude čajem
sedite mili naši
osedite u prašinu
mlečnog puta se razbijte
ali vide i sami
vreme još nije
jabuka zrela.

uspevam da zaspem spokojno
samo dok je tišina
predah između kloparanja
točkova voza i nebesa.

i jutro se rada visim u daljini
novo
i na nov način

bez sunca bez meseca
samo uz svetlost sveća.

i mislio sam naravno još
nakon što zatvorim knjigu
nakon što se knjiga zatvori
nakon što se sa svima oprostim
lažući
dobio sam stipendiju
idem preko bare
rebra krabe

o ovoj pesmi
nakon što je završim
stavim u koverat
adresiram ga na neki časopis
i pošaljem

ne predstoji mi mnogo
zaista

knjigu ću zapakovati
sa otiscima prstiju
i napisati svojeručno:

ovo je corpus delicti
pozajmljen
pod znacima navoda
dana trećeg februara
198devete
iz nolitove knjižare
jakov ignjatović
katolička porta br. _____
novi sad.

obrijaću se ošišati zatim
spremiti ono najpotrebnije
za ličnu hijenu
sesti pored prozora
i čekati

čekati.